

7. Problemi in posebnosti pri prenosu predlaganih rešitev v prakso

Pri realizaciji predlogov v praksi predvidevamo več problemov:

- pomanjkljiva usposobljenost kmetov za izvajanje nove dejavnosti ter pomanjkanje programov, ki bi usposobljenost izboljšali,
- potrpljenje za delo z osebami, ki potrebujejo več časa za določeno delo, pogosto pa morajo imeti še prilagojene delovne pogoje in stalno prisotnost strokovnega osebja,
- nedodelani prostori ter oprema za izvajanje dejavnosti,
- pomanjkanje jasne opredelitve sektorja, kar prispeva k nizkim stopnjam ozaveščenosti upravnih organov («sociala in kmetijstvo ne gresta skupaj»), ni skladne politike glede podpore socialno varstvenih storitev v kmetijstvu, saj sodi v "sredino" med blaginjo in kmetijsko politiko,
- pomanjkanje znanja in predvsem praktičnih izkušenj,
- obstoj meril za upravičenost in druge upravne ovire lahko izključijo nekatere kmetije od dostopa do nepovratnih sredstev,
- pomanjkanje trdnih dokazov o pozitivnih učinkih, ki jih lahko imajo socialno varstvene storitve v kmetijstvu na podeželju. Veliko razpoložljivih informacij je nepopolnih in potrebno bi bilo vložiti nekaj raziskovalnega dela kot temelj nadaljnjega izvajanja teh dejavnosti,
- ni pravno formalnega okvirja izvajanja storitev, kar je mogoče rešiti le na nacionalni ravni (sistem socialnega varstva..),
- odvisnost od javnega financiranja,
- pomanjkanje ozaveščenosti in priznavanja socialnega dela, še posebej v povezavi s kmetijstvom,
- pomanjkanje politične volje,
- odvisnost od javnega financiranja,
- prekomerna birokracija in upravne omejitve.

